

Vec C-10/10

Európska komisia proti Rakúskej republike

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Voľný pohyb kapitálu —
Odpočítateľnosť darov poskytnutých zariadeniam povereným výskumnými
a vzdelávacími činnosťami — Obmedzenie odpočítateľnosti na dary poskytnuté
zariadeniam usadeným na vnútroštátnom území“

Návrhy prednesené 8. marca 2011 – generálna advokátka V. Trstenjak I - 5391
Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 16. júna 2011 I - 5416

Abstrakt rozsudku

*Voľný pohyb kapitálu — Obmedzenia — Daňová právna úprava — Daň z príjmov —
Odpočítateľnosť darov poskytnutých zariadeniam povereným výskumnými a vzdelávacími čin-
nosťami obmedzená na dary poskytnuté vnútroštátnym zariadeniam
(Články 56 ES a 58 ES; Dohoda o EHP, článok 40)*

Členský štát, ktorý umožní odpočítateľnosť darov poskytnutých zariadeniam povereným výskumnými a vzdelávacími činnosťami výlučne v prípade, že uvedené zariadenia sú usadené na území tohto štátu, si neplní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 56 ES a článku 40 Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

Aby totiž vnútroštátna daňová právna úprava, ktorá rozlišuje medzi darmi poskytnutými vnútroštátnym zariadeniam a darmi poskytnutými zariadeniam usadeným v inom členskom štáte, mohla byť považovaná za zlučiteľnú s ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu, je nevyhnutné, aby sa rozdielne zaobchádzanie týkalo situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo bolo odôvodnené naliehavým dôvodom všeobecného záujmu. Navyše na to, aby rozdielne zaobchádzanie bolo odôvodnené, nesmie presahovať to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa, ktorý sleduje predmetná právna úprava.

Na jednej strane však kritérium rozlišovania daňovníkov v závislosti od miesta sídla príjemcu daru nemôže z povahy veci predstavovať platné kritérium na posúdenie objektívnej porovnateľnosti situácií, a teda na určenie objektívneho rozdielu medzi nimi. Na druhej strane, hoci platí, že podpora výskumu a vývoja môže predstavovať naliehavý dôvod všeobecného záujmu, vnútroštátna právna úprava, ktorá vyhradzuje poskytnutie daňovej úľavy iba pre výskumné činnosti uskutočňované v dotknutom členskom štáte, je v priamom rozpore s cieľom politiky Únie v oblasti technologického výskumu a vývoja. Podľa článku 163 ods. 2 ES je totiž cieľom tejto politiky najmä odstrániť daňové prekážky spolupráce v oblasti výskumu a v dôsledku toho nemôže byť vykonávaná prostredníctvom podpory výskumu a vývoja na vnútroštátnej úrovni.

(pozri body 29, 35, 37, 44 a výrok)